

INTERJÚ CSEKE ESZTERREL ÉS S. TAKÁCS ANDRÁSSAL

Szerintünk A VILÁG

Imádjuk a két fiatal riporter tudósításait: akár a mauritániai nőhizlalásról, akár a Gázai övezetben forgatnak, lenyűgöző sztorikat tárnak elénk. **On the Spot** című műsorukat nyáron sem kell hiányolnod az m1-en és a Spektrumon. Utóbbin elcsípheted az ismétléseket is.

Hány évesen döntötted el, hogy riporter leszel?

András: Tíz.

Eszter: 17 éves korom óta tévéztem, de csak az egyetemen kristályosodott ki, hogy a filmezés az én utam.

A tévéműsorokat nézed is, vagy csak készíted?

A: Rengeteget lehet tanulni a jól sikerült műsorokból, és még többet azokból, amiket elszúrnak.

E: Nincs időm tévézni, ha kikapcsolódnál vágyom, filmeket nézek.

Melyik számodra a legemlékezetesebb riportotok?

A: Ez olyan, mintha megkérdeznék anyámat, hogy az öt gyereke közül kit szeret a legjobban.

E: Tíz napra beköltözni Johannesburg fekete gengszterei közé életem egyik legizgalmasabb kalandja volt.

Volt olyan, hogy ítélkeztél?

A: Persze. Pedig „ne ítélj, hogy ne ítéltesz”.

E: Például Japánban, a földrengés után, amikor láttam, hogy segélyszervezetek odarepülnek két napra egy-egy újságíróval felszerelve, hogy mindenki láthassa majd, ahogy átadják az adományt.

Hol féltél a legjobban?

A: Egy afrikai rizsföldön, a kígyóktól.

E: Talán az iráni reptéren, az ellenzéki interjúkat tartalmazó nyersanyaggal a táskánkban.

Mi hiányzik a legjobban a civilizált világból, amikor dolgoztok?

A: Az európai kényelem.

E: Egy kádnyi forró víz, lehetőleg illóolajokkal.

Mi az, amit mindig magaddal viszel, de nem a munkához kapcsolódik?

A: A Biblia.

E: Sok könyvet cipelek a hátizsákomban, illetve inkább Andris...

Mikor neveltél utoljára?

A: Tegnap este, mikor Eszter robothangon számolt be a legutóbbi adásunk nézettségéről, és utána sem volt hajlandó normálisan beszélni.

E: Olyankor mindig, amikor Andris híres médiaszemélyiségek hanghordozását utánozza.

Mikor sírtál utoljára?

A: Amikor a Fülöp-szigeteki keresztre feszítés ünnepe előtti napon Eszterrel elolvastuk Lukács evangéliumának a végét.

E: Anyám halálának egyéves évfordulóján, Új-Guineában.

Volt olyan extrém étel, ami mégis ízlett?

A: Élő kukac Pápuán.

E: Majommáj Bissau-Guineában.

Ki volt a legjobb riport-alanyod?

A: Pista bácsi Mátészalkáról.

E: Charlie Gun, egy huszoneves dél-afrikai gengszter.

Ki volt a legnehezebb alany?
A: Egy fiatal srác a szuri törzsből Etiópiában. Egyszavas válaszokat adott egy órán keresztül.

E: Egy ellenzéki politikus Sri-Lankán. Olyan unalmas volt, hogy majd' elaludtam közben.

Kivel készítenél interjút a legszívesebben?

A: Bonóval.

E: Marlon Brandóval, ha még élne. Így Michel Piccolival.

A ZÖLD ÜNNEPEKRE MÁR UZTUZT MÁR AZ EGEKBEN EL TUDOD IKLO RT TZRTZRTZRTZ RTZRT KÉPZELNIU REET RTERT ERTRET

Ki készítsen veled interjút?

A: Vitray Tamás.

E: Sigmund Freud.

A legutóbb azon vesztetek össze Eszterrel, hogy...

A:...a dani törzsről szóló film elején legyen-e narráció.

E:...a keresztrefeszítésről szóló filmben hol kezdődjön a narráció.

Ki hordja a nadrágot?

A: Sajnos elég sokszor kényszerül Eszter is nadrágba, pedig jobban áll neki a szoknya.

E: Ha mindig ugyanaz hordaná, hamar egymásra unnánk.

Ki a bátrabb kettőtök közül?

A: Esőerdőben Eszter, diktatúrában én.

E: Abszolút egyetértek.

Hány országban jártál már?

A: Legalább ötvenben.

E: Hatvan.

Hová mennél el még?

A: Még ötven helyre biztosan.

E: Mindenhova, ahol nem jártam, és vissza azokba az országokba, amiket nagyon megszerettem.

Ha nem ezt csinálnád, mi más lehetne a munkád?

A: Dobos és/vagy copywriter.

E: Filmrendezés.

Mennyi ideig bírnád ki utazás nélkül?

A: Passz.

E: Pár hónapig.

Hová mennél nyaralni?

A: A Comói-tóhoz.

E: Nepálba, hegyet mászni, újra.

Mit csinálsz, ha nem együtt vagytok?

A: Sírok, zokogok.

E: A közös fényképeinket nézegetem.

Mit csinálsz először, amikor hazaérsz?

A: Megpusztilom anyámat és megsimogatom a kutyámat.

E: Befekszem egy kád vízbe, és órákig telefonálok a barátaimmal.

Mikor ért utol az első szerelem?

A: A középiskolában ért, egy hétig tartott, fél évre taccsra vágott.

E: Áron az osztálytársam volt Erdélyben, tízévesek voltunk.

Miután végre szerelmet vallott egy képregénybe csúsztatott levélben, másnap váratlanul elköltöztünk az országból.

Utoljára mit olvastál?

A: Frédéric Beigbeder: 99 francs

E: Glowacki: Good night, Jerzy

Melyik film hatott meg a legutóbb?

A: A Vaslady.

E: Lars von Trier: Melankólia

Kedvenc zenéd, ami mindig megnyugtat?

A: Sting: Englishman in New York.

E: Koop

Mi volt a legnagyobb dicséret számodra?

A: Amikor a világhírű haditudósító, Christiane Amanpour azt mondta egy interjúnkra, hogy az oknyomozó és a tényfeltáró újságírást kitűnő darabja.

E: Apukám nagyon kritikus alkat. A legutóbbi, törzsekről szóló filmünk viszont meghatotta, hallottam a hangján a telefonban.

Soha nem gondoltad volna, hogy...

A:...megszeretem a palacsintát.

E:...egyszer úgy fogom érezni, az utazást is túlzásba lehet vinni.